

The Holy See

PAPA FRANJO

OPĆA AUDIJENCIJA

*Dvorana Pavla VI.
Srijeda, 29. siječnja 2025.*

[[Multimedia](#)]

CIKLUS KATEHEZÂ: Jubilej 2025. *Isus Krist naša nada* I. Isusovo djetinjstvo3. „*Nadjenuć ćeš mu ime Isus*“ (Mt 1, 21). *Navješćaj Josipu*

U tekstu koji slijedi uključeni su i nepročitani dijelovi koje se također donosi kao da su izgovoreni.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nastavljamo danas razmišljati o Isusu u otajstvu njegova porijekla opisanom u evanđeljima djetinjstva.

Ako nam Luka omogućuje učiniti to iz perspektive majke, Djevice Marije, Matej se više postavlja u perspektivu Josipa, čovjeka koji preuzima zakonsko očinstvo Isusa, „nacjepljujući“ ga na panj Jišajev i povezujući ga s obećanjem danim Davidu.

Isus je, naime, *nada Izraela koja se ispunila*: on je potomak obećan Davidu (usp. 2 Sam 7, 12; 1 Ljet 17, 11), koji njegov dom čini „blagoslovljenim zasluga“ (2 Sam 7, 29); to je mladica isključena iz panja Jišajeva (usp. Iz 11, 1), „izdanak pravedni“ određen da vlada kao pravi kralj, koji će znati vladati po pravu i pravici (usp. Jr 23, 5; 33, 15).

Josip se u Matejevu Evanđelju pojavljuje kao Marijin zaručnik. Za Židove su zaruke bile prava i istinska pravna veza, koja je pripremala za ono što se trebalo dogoditi godinu dana kasnije, a to je slavlje ženidbe. Tada bi skrb za ženu od njezina oca preuzimao njen muž, ona bi se uselila u njegovu kuću i postala pripravnom na dar majčinstva.

Upravo u tom vremenskom razdoblju Josip otkriva Marijinu trudnoću i njegova je ljubav stavljena na tešku kušnju. U takvoj situaciji, koja bi dovela do raskida zaruka, Zakon je predlagao dva moguća rješenja: ili pravni čin javnog karaktera, kao što je izvođenje žene pred sud, ili privatni čin, kao što je uručivanje ženi pisma kojim je se otpušta.

Matej naziva Josipa „pravednikom“ (*zaddiq*), odnosno čovjekom koji živi po Zakonu Gospodnjem, koji iz njega crpi nadahnuće u svakoj situaciji svoga života. Stoga Josip, slijedeći Božju riječ, postupa promišljeno: ne dopušta da ga preplave instinktivni osjećaji i strah da primi Mariju u svoj dom, već radije pušta da ga vodi Božja mudrost. Odlučuje otpustiti Marije potajice i bez buke, to jest u četiri oka (usp. *Mt* 1, 19). Ta mu njegova mudrost omogućuje da ne pogriješi i da bude otvoren i poslušan Gospodinovom glasu, koji u njemu odzvanja kroz san.

Tako Josip iz Nazareta podsjeća na drugog Josipa, Jakovljeva sina, prozvanoga „gospodar snova“ (usp. *Post* 37, 19), kojeg je otac jako volio i kojega su braća jako mrzila, a Bog ga je uzvisio ustoličivši ga na dvoru faraonovu.

O čemu pak sanja Josip iz Nazareta? Sanja o čudu koje Bog čini u Marijinu životu, a također o čudu koje čini u njegovom vlastitom životu: preuzeti na sebe jedno očinstvo sposobno čuvati, štiti i prenositi materijalnu i duhovnu baštinu. Krilo njegove zaručnice bremenito je Božjim obećanjem, obećanjem koje nosi ime u kojem je svima dana sigurnost spasenja (usp. *Dj* 4, 12)

U snu Josip čuje ove riječi: „Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga. Rodit će sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih“ (*Mt* 1, 20-21). Suočen s tom objavom, Josip ne traži dodatne dokaze, vjeruje. Josip vjeruje Bogu, prihvaća Božji san o njegovu životu i životu njegove zaručnice. Tako ulazi u okrilje milosti onih koji umiju živjeti Božje obećanje s vjerom, nadom i ljubavlju.

Za sve to vrijeme Josip ne izgovara ni jednu jedinu riječ, nego vjeruje, nada se i ljubi. Ne izražava se „riječima prosutim u vjetar“, već konkretnim djelima. On pripada onom soju ljudi koje apostol Jakov naziva „vršiteljima Božje riječi“ (usp. *Jak* 1, 22), onima koji je provode u djelo, čine je opipljivom, pretaču je u život. Josip vjeruje Bogu i poslušan je njegovoj riječi: „Njegova duhovna budnost za Boga... spontano postaje poslušnost“ (BENEDIKT XVI., *Isusovo djetinjstvo*, Milano-Vatikan 2012., 57).

Braćo i sestre, molimo i mi Gospodina za milost da više slušamo nego govorimo, da sanjamo

Božje sne i da odgovorno prihvaćamo Krista koji, od trenutka našeg krštenja, živi i raste u našem životu. Hvala!

Pozdrav poljskim vjernicima

Od srca pozdravljam Poljake. Ovih se dana spominjemo vaših sunarodnjaka koji su, zajedno s pripadnicima drugih naroda, bili žrtve istrebljenja u njemačkim koncentracijskim logorima tijekom Drugog svjetskog rata. Braćo i sestre, budite čuvari istine i sjećanja na tu tragediju i njezine žrtve, među kojima je nemali broj kršćanskih mučenika. To je ozbiljno upozorenje da je potrebno neprestano se zalagati za mir i obranu dostojanstva ljudskog života u svim zemljama i u svim religijama. Od srca vas blagoslivljam!

APEL

Izražavam zabrinutost zbog pogoršanja sigurnosnih prilika u Demokratskoj Republici Kongo. Pozivam sve sukobljene strane da se založe za prekid neprijateljstava i zaštitu civilnog pučanstva u Gomi i drugim područjima pogođenim vojnim operacijama. Sa zebnjom pratim također zbivanja u glavnom gradu Kinshasi, izražavajući nadu da će svi oblici nasilja nad ljudima i njihovom imovinom što prije prestati. Dok molim za brzu uspostavu mira i sigurnosti, pozivam mjesne vlasti i međunarodnu zajednicu da ulože sve napore kako bi se ta konfliktna situacija riješila mirnim putem.

U sklopu pozdrava talijanskim vjernicima

[...] I ne zaboravimo moliti za mir: Palestina, Izrael, Mjanmar i mnoge zemlje koje su u ratu. Rat je uvijek poraz! Molimo za mir!

[...] Preksutra je liturgijski spomen svetog Ivana Bosca, svećenika i odgojitelja. Gledajte u njega kao učitelja života i učite iz njegova duhovnog iskustva u svakoj se prilici uzdati u Boga, milosrdnog Oca.

Sve vas blagoslivljam!
